PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2022/599

ze dne 8. dubna 2022

o uznání nepovinného režimu „Biomass Biofuels Sustainability voluntary scheme (2BSvs)“ pro prokázání souladu s požadavky stanovenými ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 pro biopaliva, biokapaliny, paliva z biomasy, kapalná a plynná paliva z obnovitelných zdrojů nebiologického původu a recyklovaná paliva s obsahem uhlíku

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 ze dne 11. prosince 2018 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů ([1]), a zejména na čl. 30 odst. 4 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Směrnice (EU) 2018/2001 stanoví požadavky na některá paliva, zejména biopaliva, biokapaliny, paliva z biomasy, kapalná a plynná paliva z obnovitelných zdrojů nebiologického původu a recyklovaná paliva s obsahem uhlíku, s cílem zajistit, aby mohla být započítána do cílů stanovených ve směrnici, pouze pokud byla vyrobena udržitelným způsobem a ve srovnání s fosilními palivy uspoří značné množství emisí skleníkových plynů. Zaprvé stanoví článek 29 směrnice kritéria udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů pro biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy a článek 26 směrnice a nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/807 ([2]) stanoví kritéria k určení jednak toho, která surovina pro biopaliva, biokapaliny nebo paliva z biomasy vykazuje vysoké riziko nepřímé změny ve využívání půdy, a jednak toho, která biopaliva, biokapaliny nebo paliva z biomasy s vysokým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy, která splňují určité podmínky, mohou být certifikována jako paliva s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy. Zadruhé stanoví čl. 25 odst. 2 směrnice kritéria úspor emisí skleníkových plynů pro kapalná a plynná paliva z obnovitelných zdrojů nebiologického původu a recyklovaná paliva s obsahem uhlíku používaná v dopravě. Zatřetí vyžaduje čl. 28 odst. 2 směrnice, aby hospodářské subjekty zadávaly do databáze Unie informace o provedených transakcích a parametrech udržitelnosti obnovitelných paliv (biopaliv, bioplynu a kapalných a plynných paliv z obnovitelných zdrojů nebiologického původu) a recyklovaných paliv s obsahem uhlíku používaných v dopravě.

(2) Směrnice také stanoví pravidla pro výpočet příspěvku elektřiny z obnovitelných zdrojů k cílům v oblasti dopravy. Zejména čl. 27 odst. 3 směrnice stanoví pravidla, jak tento výpočet provést, a to jak v případě, kdy je elektřina přímo využívána k pohonu elektrických vozidel, tak v případě, kdy je používána k výrobě kapalných a plynných paliv z obnovitelných zdrojů nebiologického původu, která jsou používána v dopravě.

(3) Ke kontrole dosažení souladu s pravidly pro biopaliva, biokapaliny, paliva z biomasy, kapalná a plynná paliva z obnovitelných zdrojů nebiologického původu a recyklovaná paliva s obsahem uhlíku mohou členské státy použít nepovinné režimy. Nepovinné režimy hrály důležitou úlohu při poskytování důkazů o souladu s kritérii udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů pro biopaliva a biokapaliny podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ([3]). Ve směrnici (EU) 2018/2001 byla role nepovinných režimů rozšířena. Zaprvé mohou tyto režimy nyní sloužit k certifikaci souladu všech paliv vyráběných z biomasy, včetně plynných a pevných paliv, s kritérii udržitelnosti stanovenými ve směrnici (EU) 2018/2001 a poskytnout přesné údaje o jejich úsporách emisí skleníkových plynů. Zadruhé mohou sloužit k certifikaci souladu kapalných a plynných paliv z obnovitelných zdrojů nebiologického původu a recyklovaných paliv s obsahem uhlíku s jejich kritérii úspor emisí skleníkových plynů. Zatřetí mohou sloužit k prokázání souladu s pravidly, která čl. 27 odst. 3 směrnice (EU) 2018/2001 stanoví pro výpočet elektřiny z obnovitelných zdrojů v dopravě. Začtvrté mohou sloužit k prokázání skutečnosti, že hospodářské subjekty zadávají do databáze Unie nebo vnitrostátní databáze přesné informace o některých

([1]) Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 82.

([2]) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/807 ze dne 13. března 2019, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001, pokud jde o stanovení surovin s vysokým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy, u nichž je zjištěno značné rozšíření oblasti produkce na půdu s velkou zásobou uhlíku, a o certifikaci biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy (Úř. věst. L 133, 21.5.2019, s. 1).

([3]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 16).

obnovitelných palivech a recyklovaných palivech s obsahem uhlíku používaných v dopravě v souladu s čl. 28 odst. 4 směrnice (EU) 2018/2001. Zapáté mohou být použity k certifikaci biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy. Komise může rozhodnout, že nepovinné vnitrostátní nebo mezinárodní režimy mohou sloužit všem nebo některým z těchto účelů.

(4) Předloží-li některý hospodářský subjekt doklady nebo údaje o souladu s kritérii udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů získané v souladu s nepovinným režimem uznaným Komisí, neměl by členský stát v rozsahu příslušného rozhodnutí o uznání od dodavatele vyžadovat poskytnutí dalších důkazů.

(5) Žádost o uznání nepovinného režimu „Biomass Biofuels Sustainability voluntary scheme (2BSvs)“ podle čl. 30 odst. 4 směrnice byla poprvé podána Komisi dne 16. listopadu 2020. Tato žádost vedla Komisi k posouzení režimu, v němž byly zjištěny některé otázky vyžadující změnu. Ve svém opakovaném podání ze dne 22. června 2021 režim tyto otázky správně vyřešil. Režim zahrnuje veškeré suroviny, včetně odpadů a zbytků, a celý dodavatelský řetězec (pro biomethan až po výrobní jednotku).

(6) Při posuzování nepovinného režimu „Biomass Biofuels Sustainability voluntary scheme (2BSvs)“ Komise zjistila, že režim v odpovídající míře zahrnuje kritéria udržitelnosti stanovená v čl. 29 odst. 2 až 5 směrnice (EU) 2018/2001 a rovněž obsahuje přesné údaje o úsporách emisí skleníkových plynů pro účely čl. 29 odst. 10 směrnice (EU) 2018/2001 a uplatňuje metodiku hmotnostní bilance v souladu s požadavky čl. 30 odst. 1 a 2 směrnice (EU) 2018/2001. Toto posouzení nezohledňuje připravovaný prováděcí akt o pravidlech pro ověřování kritérií udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů a kritérií nízkého rizika nepřímé změny ve využívání půdy, který má být přijat v souladu s čl. 30 odst. 8 směrnice (EU) 2018/2001, ani akty v přenesené pravomoci, které mají být přijaty v souladu s čl. 28 odst. 5 směrnice (EU) 2018/2001. Režim „2BSvs“ bude tedy znovu posouzen až po přijetí tohoto prováděcího aktu a aktů v přenesené pravomoci.

(7) Posouzením nepovinného režimu „Biomass Biofuels Sustainability voluntary scheme (2BSvs)“ bylo zjištěno, že režim splňuje přiměřené normy spolehlivosti, transparentnosti a nezávislého auditu a že splňuje metodické požadavky stanovené v přílohách V a VI směrnice (EU) 2018/2001.

(8) Uznaný režim by měl být dostupný v oddíle věnovaném nepovinným režimům na internetových stránkách Komise EUROPA.

(9) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro udržitelnost biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Nepovinný režim „Biomass Biofuels Sustainability voluntary scheme (2BSvs)“ (dále jen „režim“), jenž byl Komisi předložen k uznání dne 22. června 2021, prokazuje pro paliva auditovaná v rámci režimu tyto prvky:

a) soulad dodávek biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy s kritérii udržitelnosti podle čl. 29 odst. 2 až 5 a 10 směrnice (EU) 2018/2001;

b) splnění povinnosti hospodářských subjektů zadávat do databáze Unie nebo vnitrostátní databáze přesné informace o obnovitelných palivech a recyklovaných palivech s obsahem uhlíku používaných v dopravě v souladu s čl. 28 odst. 4 směrnice (EU) 2018/2001.

Režim rovněž obsahuje přesné údaje o úsporách emisí skleníkových plynů pro účely čl. 29 odst. 10 směrnice (EU) 2018/2001 do té míry, že zaručuje, že všechny relevantní informace od hospodářských subjektů v předcházejících článcích dodavatelského řetězce jsou předány hospodářským subjektům v navazujících článcích dodavatelského řetězce.

Článek 2

Toto rozhodnutí je platné po dobu pěti let po vstupu v platnost. Pokud se obsah režimu, který byl Komisi předložen k uznání dne 22. června 2021, změní způsobem, jenž by mohl mít vliv na podstatu tohoto rozhodnutí, oznámí se tyto změny neprodleně Komisi. Komise oznámené změny posoudí a stanoví, zda režim stále odpovídajícím způsobem splňuje kritéria udržitelnosti, pro něž je uznán.

Článek 3

Komise může toto rozhodnutí zrušit mimo jiné za těchto okolností:

a) pokud se jednoznačně prokáže, že v režimu nebyly provedeny prvky, jež se pro toto rozhodnutí považují za důležité, nebo pokud došlo k závažnému a strukturálnímu porušení těchto prvků;

b) pokud režim nepředloží Komisi výroční zprávy podle čl. 30 odst. 5 směrnice (EU) 2018/2001;

c) pokud režim nezavede normy pro nezávislý audit a ostatní požadavky upřesněné v prováděcích aktech podle čl. 30 odst. 8 směrnice (EU) 2018/2001 nebo zlepšení jiných prvků režimu považovaná za důležitá pro to, aby byl režim i nadále uznáván.

Článek 4

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 8. dubna 2022.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN